

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гарного Юрія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту „а“ частини першої статті 12 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
19 березня 2020 року
№ 68-1(І)/2020

Справа № 3-50/2020(91/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гарного Юрія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту „а“ частини першої статті 12 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гарний Ю.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність положенням статей 8, 19, 22, 41, 46, 55 Конституції України (конституційність) положень пункту „а“ частини першої статті 12 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

Згідно із положеннями пункту „а“ частини першої статті 12 Закону пенсія за вислугу років призначається особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, іншим особам, зазначеним у пунктах „б“, „д“, „ж“ статті 1² Закону (крім осіб, зазначених у частині третій статті 5 Закону), незалежно від віку, якщо вони звільнені зі служби:

по 30 вересня 2011 року і на день звільнення мають вислугу 20 років і більше;

з 1 жовтня 2011 року по 30 вересня 2012 року і на день звільнення мають вислугу 20 календарних років та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2012 року по 30 вересня 2013 року і на день звільнення мають вислугу 21 календарний рік і більше;

з 1 жовтня 2013 року по 30 вересня 2014 року і на день звільнення мають вислугу 21 календарний рік та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2014 року по 30 вересня 2015 року і на день звільнення мають вислугу 22 календарних роки і більше;

з 1 жовтня 2015 року по 30 вересня 2016 року і на день звільнення мають вислугу 22 календарних роки та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2016 року по 30 вересня 2017 року і на день звільнення мають вислугу 23 календарних роки і більше;

з 1 жовтня 2017 року по 30 вересня 2018 року і на день звільнення мають вислугу 23 календарних роки та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2018 року по 30 вересня 2019 року і на день звільнення мають вислугу 24 календарних роки і більше;

з 1 жовтня 2019 року по 30 вересня 2020 року і на день звільнення мають вислугу 24 календарних роки та 6 місяців і більше;

з 1 жовтня 2020 року або після цієї дати і на день звільнення мають вислугу 25 календарних років і більше;

до календарної вислуги років зараховується також період, зазначений у частині другій статті 17 Закону.

Харківський окружний адміністративний суд рішенням від 12 вересня 2019 року в задоволенні адміністративного позову Гарного Ю.О. до Головного управління Пенсійного фонду України в Харківській області про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії відмовив.

Другий апеляційний адміністративний суд постановою від 28 листопада 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням, апеляційну скаргу Гарного Ю.О. залишив без задоволення, а рішення Харківського окружного адміністративного суду від 12 вересня 2019 року – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорюваними положеннями Закону „було введено нову умову щодо наявності вислуги років у заявника, саме в календарному, а не в пільговому обчисленні, що звузило зміст і обсяг існуючого права заявника на обчислення вислуги років на пільгових умовах та вихід на пенсію саме на пільгових умовах“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування

закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Гарний Ю.О. фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням призначення пенсій окремим категоріям осіб, на яких поширюється дія Закону, та обмежився цитуванням Конституції та законів України, посиланням на юридичні позиції Конституційного Суду України, що не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Таким чином, автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гарного Юрія Олександровича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень пункту „а“ частини першої статті 12 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**